

Introducció al treball sobre la PAU del GRUP DE DIÀLEG INTERRELIGIÓS “PAU i DIVERSITAT CULTURAL”

El següent text és el resultat en base als materials que hem aportat i hem compartit a les nostres reunions: reflexions de “Què és la pau?” Des de l'experiència personal i en base a cada creença, filosofia o tradició.

Hem participat: Ateus de Catalunya, Budisme Shakya Tashi Ling, Església cristiana-catòlica, Església Essènia, Paganisme Nòrdic, Paganisme Druídico-Cèltic, Hare Krisna, Fe Bahai i Soka Gakkai d'Espanya.

Després de divuit mesos de reunions, el resultat ha de ser valorat no tant pel seu contingut, sinó pel treball fet, des del diàleg obert, respectuós i sincer, esforçant-nos per trobar allò que ens uneix i enriquint-nos des de la diversitat.

L'essència d'aquest text, és el desig de concretar, de superar les nostres diferències, de fer realitat que des del diàleg i la bona voluntat, els éssers humans podem entendre'ns i la pau és un resultat possible d'aconseguir.

Treball sobre: LA PAU

“Qui encén una llum pels altres il·lumina el seu propi camí”

La pau és un estat que està lliure de conflictes externs i interns. La Pau no esdevé perquè sí, sinó a través d'una introspecció personal i d'un esforç que s'ha de realitzar durant el dia a dia de forma conscient. Ens cal renunciar a l'ús de la violència per resoldre els conflictes.

Però la pau no és sols l'absència de violència, és també l'absència d'amenaques, de dominació, d'abús, de negació de drets.

Perquè hi hagi pau ha d'existir veritat i justícia. Perquè existeixi veritat i justícia cal honestat. També és primordial una educació en valors humanistes, ètics i espirituals

Alguns dels obstacles que cal vèncer per aconseguir la pau són: els prejudicis de tot tipus, el fanatisme que és una perversió que impedeix una visió universalista, la desigualtat de drets entre l'home i la dona, que perpetua una tremenda injustícia; els extrems de pobresa i riquesa.

En essència, la pau prové d'un estat interior recolzat per una actitud espiritual, moral i racional. És precisament en aquesta actitud on pot trobar-se la possibilitat de solucions duradores.

La pau és silenci intern, absència de caos i d'angoixa, equilibri de l'ésser. Quan els nostres pensaments interactuen amb el que diem i amb el que fem, tot s'equilibra. En estar lliures de pensaments i emocions violentes i negatives, trobem el nostre centre, aconseguint la pau interna i estant en pau amb nosaltres mateixos.

La pau és aquell estat que un busca per trobar-se a si mateix i escoltar-se per així créixer en la recerca de la bondat, la felicitat i la llibertat, que és una condició necessària per estimar lliurement.

Només és possible la pau quan hi ha un respecte per la vida, per la natura i per tots els éssers vius que habitem a la Terra. És per això, que la Pau sense justícia és totalment inviable i entenem com a justícia que tothom tingui allò necessari per a la vida i que no tingui poder desmesurat sobre els altres. Pot trobar la pau la persona que no es sent supeditada als desitjos materials, que està desproveïda del sentit de possessió.

Moltes vegades el camí cap a la pau passa per relacionar-nos amb la gent i fer un intercanvi d'experiències que condueixen a un aprenentatge mutu. Per això és important detectar els nostres defectes i quedar-nos les virtuts dels demés. La pau amb un mateix és la base i el primer pas per estar en pau amb tot el que existeix: la família, els amics, els companys del treball, els animals, la natura, el medi ambient, entre les diferents formes de pensament, amb el món, amb la Mare terra, i per a alguns Déu o déus.

Fer les paus significa saber combinar raó, afecte i respecte.

D'aquesta manera assolir la pau ens porta a obrir-nos als altres, buscant sempre en l'altre, el que ens uneix i no el que ens separa, per així trobar la fraternitat.

La diferència és creativa, de l'intercanvi d'idees surten nous camins per avançar, tot i la dificultat que pot significar donar part o tota la raó als altres.

El respecte a la vida i per tant la creació de condicions que possibilitin el desenvolupament màxim del potencial de cada persona, són parts inseparables del concepte de pau.

Les diferències no haurien de ser un motiu de disputa, sinó d'enriquiment.

Buscar la nostra pròpia pau interior, amb l'acció voluntària d'esforçar-nos per transformar el patiment de les altres persones i de què puguin, des del seu propi esforç, trobar també la pau a les seves vides, han de ser les dues cares d'una mateixa moneda. En unes altres paraules: "Qui encén una llum pels altres il·lumina el seu propi camí".

En aquest sentit les tradicions religioses, espirituals i de consciència, cal que facin de catalitzador per construir un món més just, ja que respecten l'entorn, valoren la vida com el bé més valuós i cerquen la pau, rebutjant la violència.

Grup de diàleg interreligiós "PAU i DIVERSITAT CULTURAL"
de l' ASSOCIACIÓ UNESCO PER AL DIÀLEG INTERRELIGIÓS
Gener 2011